

[Mimi Jakobsen]

ner. Hvor går lønmodtagerne hen med det krav? Det går de til arbejdsgiverne med, og hvor er vi så henne? Det er da meget fint at sige, at det må de ordne på arbejdsmarkedet, men det betyder også nye omkostninger for erhvervslivet, så vi er dybt bekymret over, hvor vi er henne. Skønnet over de udenlandske lønstigninger næste år ligger på 4,5-5 pct. Jeg tror, finansministeren kan bekræfte, at det kommer til at ligge på det lag, men så skal vi vel allerhøjest ligge på 3-3,5 pct. Jeg kan ikke finde ud af, hvor vi er henne med alle de ting, der er lagt oven på hinanden, men jeg gruer lidt for, at vi er højt oppe.

Hvad vil så CD? Det kan ikke blive meget tid, jeg har til at sige lidt om det, men det får vi mulighed for at fortælle om i forhandlingerne.

For det første vil vi stemme for finansloven, og det er da en meget god melding. Vi synes, at sådan en skal man have, og da nu SF så indtrængende har opfordret Socialdemokratiet til at stemme imod, vil jeg lige så indtrængende opfordre Socialdemokratiet til at stemme for. De finder nok selv ud af, hvad de vil.

Så vi ser allerhelst et forlig mellem regeringen og Socialdemokratiet om finansloven, vel vidende, at CD så er bundløst ligegyldig i den forbindelse, men det må vi så også overleve. Kan det ikke lade sig gøre, vil vi også gerne indgå et bindende forlig med regeringen. Vi ved godt, at vi så er bastet og bundet på hænder og fødder i hele 1991, og at det bliver dybt ked-sommeligt, men til gengæld kan vi måske få lidt indflydelse på, hvad der skal foregå, og det er jo ikke til at kimse ad. Men vi er betænkelige ved de forslag, der påvirker lønkrav og omkostninger, og det må vi altså snakke videre om.

Vi har også nogle ønsker. Det kan ikke komme bag på nogen, men jeg nævner dem alligevel: Når Centrum-Demokraterne for jeg ved ikke hvilken gang foreslår, at man nedtrapper ejendomsskatterne, vil jeg bare give to begrundelser for det. Vores forslag går ud på, at man over noget med en 5-årig periode kunne nedtrappe til nul. Det ville være omkring en 500 mio. kr. om året. Det er også penge, og de skal også findes, men det er ikke 7 mia. kr., og det er dog til at håndtere.

For det første har grundværdierne for lidt at gøre med folks økonomiske formåen. De ligger højt i visse områder, hvor man kan risikere, at en LO-arbejder, der er gift med en hjemme-

hjelper, betaler mere i ejendomsskat på grund af grundværdien – nu ser jeg bort fra kommunalbestyrelsesbeslutningen om, hvad grundskyldpromillen skal være – end en direktør, der bor i en anden del af landet. Det har ikke noget at gøre med menneskers økonomiske formåen, og det er det, vi har imod den skat.

Det andet punkt er, at det i høj grad rammer lejerne. Lejeren af et rækkehus i en kommune med en høj grundskyldpromille vil formodentlig skulle give en måneds husleje ud af et års til grundskatter. Det er ikke ligegyldigt for lejerne, og vi vil gerne påpege, at det ikke bare er et parcelhusforslag. Det har faktisk konsekvenser, og vi vil meget gerne i løbet af forhandlingerne have beregninger fra nogle store sociale boligselskaber over, hvad det betyder for lejen. Hvor stor en del af lejen, hvor mange kroner og øre er det, der betales på grund af grundskatterne?

Vi har et andet forslag. Jeg er udmærket klar over, at det med grundskatterne for nogle er ideologi, så det øser. De får røde knopper og alt muligt andet. Jeg vil bare referere til min lille pind, der hed, at man heller ikke skal blive fanatisk. Jeg synes, at det er et pragmatisk forslag.

Et andet forslag, vi gerne vil bede regeringen om at gå alvorligt ind i – og det skulle ikke være så vanskeligt, for jeg tror, Venstre har fremsat det og Det Konservative Folkeparti har overvejet det, det er i hvert fald et forslag, som er velkendt i begge partier, og jeg tror i øvrigt, at de selv har fremsat det – og det drejer sig om muligheden for at få fradrag for vedligeholdelse og reparation mod dokumentation. Vi forestiller os en grænse på 15.000 kr. Der er flere grunde til det.

Det er ikke behageligt at snakke om parcelhusslum, men det er en realitet. Sort arbejde – jeg gad se den, der vil sige til en håndværker: Jamen det er ligegyldigt med regningen, hvis man derved mister sit fradrag på selvangivelsen. Det kræver vist mere end almindelig selvopofrelse, og så velgørende tror jeg ikke at danskerne er. Jeg tror, at alle vil kræve de regninger, og derfor tror jeg, det bliver næsten umuligt at opdrive sort arbejde på dette område. Det er selvfølgelig også begrundelsen for, at både Håndværksrådet og i øvrigt også CD – uden at vi har særlig tætte forbindelser med hinanden – mener, at det faktisk ikke koster noget.